

[Lone Dybkjær]

sparelse. Det er der ingen af os der ønsker, men det kan jo være en nødvendighed, for at vi kan få samfundet til at hænge sammen.

Kofod-Svendens (KRF):

Vi støtter også forslaget fra Kristeligt Folkepartis side. Vi er også klar over, at der både er tale om et besparelsesforslag og samtidig et forslag om en mere hensigtsmæssig reguleringsmekanisme, men det er nu nødvendigt med besparelser en gang imellem, hvis man skal få et budget til at hænge sammen. Det synes vi at man har gjort på en forsvarlig måde her, og derfor støtter vi forslaget.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

At der også er overvejende flertal for dette lovforslag, kan jo heller ikke her overraske, da det er et led i finanslovaftalen.

Jeg har forståelse for, at nogle ordførere gerne vil have svar på nogle spørgsmål, og jo hurtigere vi får dem frem i udvalget, desto hurtigere vil vi kunne svare på det, så vi kan få lovforslaget færdigbehandlet, inden vi tager på juleferie.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 128:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand, lov om stempelafgift og ligningsloven. (Ophævelse af betaling for varig hjemmehjælp).

Af socialministeren (Else Winther Andersen).

(Fremsat 2/12 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jørn Pedersen (S):

Jeg vil ikke skjule, at vi er meget tilfredse med dette lovforslag i Socialdemokratiet, men samtidig vil jeg gerne vedstå, at vort parti har været klar over, at denne lov ville give problemer.

Jeg synes også, at det nu må være helt klokkeklart for Folketingets partier, at al fremtidig debat om betaling for visiteret hjemmehjælp må være slut, og her tænker jeg især på de partier, der ofte fra denne talerstol har fremstillet det, som om det netop er betalingen, der er afgørende for, om hjemmehjælpen i Danmark er så god, som vi ønsker. Nu prøver vi en ny model med dette forslag; vi har tidligere set andre modeller fra Socialministeriets side, som vi bestemt ikke har kunnet gå ind for.

Så jeg synes, læren er klar oven på dagens debat: Visiteret hjemmehjælp er ikke noget, vi vil opkræve betaling for i dagens Danmark. Det har jo vist sig, at det er næsten umuligt at skabe en løsning, som både er tilfredsstillende og føles retfærdig. I stedet skulle vi meget hellere debattere – og jeg glæder mig til, at regeringen tager initiativet til en sådan debat – hvordan vi sikrer fremover, at den nødvendige hjemmehjælp er til stede, for jeg tror, det bliver en af de store udfordringer i de kommende år. Og vi er absolut parate til at tage del i den diskussion.

Som det sidste punkt vil jeg godt nævne, at vi også hilser med tilfredshed, at kommunerne nu får 150 mio. kr. mere i bloktilskud i kraft af, at der ikke modregnes i 1993 for den indtægt, som man forventede at hjemmehjælpen ville give kommunekasserne. Alle undersøgelser har jo vist, at det slet ikke holdt stik. Alt tyder på, at det beløb, kommunerne ville få i kassen, måske havde været 75 mio. kr. og ikke de 150 mio. kr., beregningerne gik på. Så derfor er det en god julehilsen til landets kommuner, at man nu kan være sikker på at få det i kassen, man forventede.

Den anden gode hilsen er – og her vil jeg gerne fremstille Socialdemokratiet som et parti, der går ind for mindst muligt bureaukrati – at nu kan kommunerne se frem til, at de folk, som skulle administrere betalingen for hjemmehjælp, er frigjort til andet og langt mere fornuftigt arbejde.